

விசுவாசம் தேவன் ஊன்றுகோல் யாவை?

உலகக் கண்ணோட்டம் பற்றிய கேள்விகள்

மினசோட்டாவின் முன்னாள் கவர்னர் ஜெஸ்ஸி வென்ச்சுரா ஒருமுறை கூறினார், "ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மதம் ஒரு போலி மற்றும் எண்ணிக்கையில் வலிமை தேவைப்படும் பலவீனமான எண்ணம் கொண்டவர்களுக்கு ஒரு ஊன்றுகோல்." அவருடன் உடன்படுபவர் ஆபாசப் படக்கலைஞர் லாரி ஃப்ளைன்ட், அவர் இப்படியாகக் கருத்துத் தெரிவித்தார், "அதைப் [மதம்] பற்றி நான் எதுவும் சொல்லுவதற்கு அதில் ஒரு நன்மையையும் இல்லை. ஜனங்கள் அதை ஊன்றுகோலாக பயன்படுத்துகிறார்கள். டெட் டர்னர் ஒருமுறை எளிமையாகச் சொன்னார், "கிறிஸ்தவம் தோற்றுப்போனவர்களுக்கான ஒரு மதம்!" வென்ச்சுரா, ஃப்ளைன்ட், டர்னர் மற்றும் அவர்களைப் போல் நினைக்கும் பிறர், கிறிஸ்தவர்களை உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் பலவீனமானவர்களாகவும், ஜீவனைப் பெறுவதற்கு கற்பனையான ஆதரவு தேவைப்படுகிறவர்களாகவும் கருதுகின்றனர். தாங்கள் வலிமையானவர்கள் என்பதும், அவர்களின் வாழ்வில் அவர்களுக்கு உதவி செய்யக் தேவன் தேவை இல்லை என்பதும் அவர்களின் மறைமுகமான கருத்து.

இத்தகைய அறிக்கைகள் பல கேள்விகளைக்
கொண்டுவருகின்றன: அத்தகைய சிந்தனை எங்கிருந்து
தொடங்கியது? அதில் ஏதேனும் உண்மை உள்ளதா?
அத்தகைய கூற்றுகளுக்கு வேதாகமம் எவ்வாறு
பதிலளிக்கிறது?

தேவனில் விசுவாசம் வைப்பது ஒரு ஊன்றுகோலா? -
ஃபிருட்டின் தாக்கம்

சிக்மண்ட் ஃபிருட் (1856-1939) ஒரு ஆஸ்திரிய நரம்பியல்
நிபுணர் ஆவார், அவர் மனோதத்துவ பகுப்பாய்வு
நடைமுறையை நிறுவினார், இது மனித நடத்தையின்
பெரும்பகுதியை மயக்க நோக்கங்கள் ஆணையிடுகிறது என்ற
கோட்பாட்டை ஆதரிக்கிறது. நாத்திகத்தை ஆதரித்தாலும்,
மதத்தின் உண்மையை மறுக்க முடியாது என்றும், மத
நம்பிக்கை வரலாற்றின் மூலம் எண்ணற்ற மக்களுக்கு ஆறுதல்
அளித்துள்ளது என்றும் ஃபிருட் ஒப்புக்கொண்டார்.
இருப்பினும், ஃபிருட் தேவன் பற்றிய கருத்து மாயை என்று
நினைத்தார். அவரது மதப் படைப்புகளில் ஒன்றான, ஒரு
மாயையின் எதிர்காலத்தில், அவர் எழுதினார், "அவர்கள்
[விசுவாசிகள்] அவர்களுக்காக உருவாக்கிய சில தெளிவற்ற

கருத்தியல்களுக்கு 'தேவன்' என்ற பெயரைக் கொடுக்கிறார்கள்."

இத்தகைய மாயைகளை உருவாக்குவதற்கான உந்துதலைப் பொறுத்தவரை, ஃபிருட் இரண்டு அடிப்படையான காரியங்களை நம்பினார்: (1) விசுவாசத்தின் ஜனங்கள் ஒரு தேவனை உருவாக்குகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்களுக்குள் வலுவான விருப்பங்களும் நம்பிக்கைகளும் உள்ளன, அவை வாழ்க்கையின் கடுமைக்கு எதிராக ஆறுதலளிக்கின்றன; (2) தேவன் என்ற எண்ணம் ஒரு மத சிந்தனையுள்ள நபரின் வாழ்க்கையில் இல்லாத அல்லது முழுமையற்ற உண்மையான தந்தையை கிரகணமாக மாற்றும் ஒரு அழகிய தந்தை உருவத்தின் தேவையிலிருந்து வருகிறது. மதத்தில் கூறப்படும் ஆசை-நிறைவேற்றக் காரணிப் பற்றிப் பேசுகையில், ஃபிருட் எழுதினார், "அவை [மத நம்பிக்கைகள்] மாயைகள், மனிதகுலத்தின் பழமையான, வலுவான மற்றும் மிக அவசரமான விருப்பங்களை நிறைவேற்றுகின்றன. ஒரு ஆசை-நிறைவேற்றம் அதன் உந்துதலில் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருக்கும்போது நம்பிக்கையை ஒரு மாயை என்று அழைக்கிறோம், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் உண்மையுடன் அதன் தொடர்பை நாம் புறக்கணிக்கிறோம், அதே போல்

மாயையானது சரிபார்ப்பு மூலம் எந்த இடத்தையும் அமைக்காது.

ஃபிருட்டைப் பொறுத்தவரை, தேவன் என்பது ஒரு உளவியல் முன்கணிப்பைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை, அது ஒரு நபரை அவர் எதிர்கொள்ள விரும்பாத மற்றும் அவரால் சமாளிக்க முடியாத ஒரு யதார்த்தத்திலிருந்து பாதுகாக்க உதவியது. ஃபிருட்டுக்குப் பிறகு மற்ற விஞ்ஞானிகளும் தத்துவஞானிகளும் இதையே வலியுறுத்தினார்கள் மற்றும் மதம் என்பது மனதின் மாயை/ஒன்றுமில்லாதது என்று கூறினார்கள். ஃபிருட்டைப் பின்பற்றுபவர்களை மாதிரியாகக் காட்டும் அமெரிக்க எழுத்தாளரும் தத்துவஞானியுமான ராபர்ட் பிரிசிக், "ஒரு நபர் ஒரு மாயையால் பாதிக்கப்படும்போது, அது பைத்தியக்காரத்தனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பலர் மாயையால் பாதிக்கப்படும்போது, அது மதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது."

மேலே உள்ள கட்டணங்கள் பற்றி என்ன? பிராய்ட் மற்றும் பிறர் கூறிய கூற்றுகளில் ஏதேனும் உண்மை உள்ளதா?

"ஊன்றுகோல் கூட்டத்தின்" உரிமைகோரல்களை ஆய்வு செய்தல்

இந்தக் கூற்றுகளை நேர்மையாக ஆராயும் போது, முதன்முதலில் அடையாளம் காண வேண்டியது, வலியுறுத்தல்களைச் செய்பவர்கள் தங்களைப் பற்றி என்ன கூறுகின்றனர் என்பதைத்தான். மதத்தை ஏளனம் செய்பவர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் உளவியல் மற்றும் ஆசைகளை நிறைவேற்றும் காரணிகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அது அவர்களுக்கு எப்படி தெரியும்? உதாரணமாக, ஃபிருட் ஒரு பிதாவாகிய தேவனின் அவசியத்தை உணர்ச்சி ரீதியாக தேவைப்படும் ஜனங்களுடைய பிதாவின் உருவத்தை விரும்புவதாகக் கண்டார், ஆனால் ஃபிருட்டுக்கே தந்தைக்கு உருவம் இருக்கக்கூடாது என்கிற உணர்ச்சித் தேவை இருந்ததா? மற்றும் ஒருவேளை ஃபிருட் ஒரு பரிசுத்தமான தேவன் மற்றும் மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையில் நியாயத்தீர்ப்பு இருக்க விரும்பவில்லை, நரகம் உண்மையாக இருக்கக்கூடாது என்கிற விருப்பம் ஆகியவற்றில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஆசை—நிறைவேற்றத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கலாம். அத்தகைய சிந்தனையின் நம்பகத்தன்மையை நிரூபிக்கும் வகையில், பிராய்ட் எழுதியது, "அதன் மோசமான பகுதி, குறிப்பாக என்னைப் பொறுத்தவரை, எல்லா விஷயங்களிலும் விஞ்ஞானம் ஒரு கடவுளின் இருப்பைக் கோருகிறது."

ஃபிருட் மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டில் வாதிட்டது போல், ஒரு நபர் "கோரிக்கை" எழுத்து வடிவ ஆதாரங்களை கடக்கக்கூடிய ஒரே வழி, தேவனுடைய இருப்பின் சரிபார்ப்புகளை முறியடிக்கும் ஒரு மாயையான நம்பிக்கையை உருவாக்குவதன் மூலம் மட்டுமே என்று முடிவு செய்வது நியாயமானதாகத் தோன்றும். , இன்னும் அவர்கள் இதை தங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பாக கருதவில்லை. இருப்பினும், சில நாத்திகர்கள் இந்த வாய்ப்பை நேர்மையாகவும் வெளிப்படையாகவும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். ஒரு உதாரணமாக, நாத்திக பேராசிரியர் / தத்துவஞானி தாமஸ் நாகல் ஒருமுறை கூறினார், "நான் நாத்திகம் உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், மேலும் எனக்குத் தெரிந்த சில அறிவார்ந்த மற்றும் நன்கு அறியப்பட்ட ஜனங்கள் மத நம்பிக்கையாளர்களாக இருப்பதால் நான் கவலையடைகிறேன். நான் தேவனை நம்பவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, என் நம்பிக்கையில் நான் சரியாக இருக்கிறேன் என்று இயல்பாக நம்புகிறேன். தேவன் இல்லை என்று நான் நம்புகிறேன்! தேவன் இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை; பிரபஞ்சம் அப்படி இருக்க எனக்கு விரும்பவில்லை."

மனதில் கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு கருத்து என்னவென்றால், கிறிஸ்தவத்தின் அனைத்து அம்சங்களும்

ஆறுதலளிக்கவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, நரகத்தின் கோட்பாடு, தேவனைப் பிரியப்படுத்த முடியாத பாவிகள் என்று மனிதகுலத்தை அங்கீகரிப்பது மற்றும் பிற ஒத்த போதனைகள் சூடான—மற்றும்—தெளிவற்ற வகையானவை அல்ல. இந்த கோட்பாடுகளின் உருவாக்கத்தை ஃபிருட் எவ்வாறு விளக்குகிறார்?

மேலே உள்ள கேள்வியிலிருந்து எழும் கூடுதல் சிந்தனை என்னவென்றால், மனிதகுலம் தன்னை நன்றாக உணர தேவன் என்ற கருத்தை உருவாக்கினால், ஜனங்கள் பரிசுத்தமான ஒரு தேவனை உருவாக்குவார்களா? அத்தகைய தேவன் ஜனங்களின் இயல்பான ஆசைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களுடன் முரண்படுகிறார். உண்மையில், அத்தகைய தேவன் அவர்கள் கொண்டு வரும் கடைசி வகை தேவனாகத் தோன்றும். மாறாக, "பாவம்" என்று முத்திரை குத்தப்படும் (சில காரணங்களால் இன்னும் விளக்கப்படவில்லை) நடைமுறைகளை எதிர்ப்பதற்குப் பதிலாக, இயற்கையாகவே தாங்கள் செய்ய விரும்பும் காரியங்களை ஒரு தேவனை ஜனங்கள் உருவாக்க வேண்டும் என்று ஒருவர் எதிர்பார்க்கலாம்.

கடைசியாக ஒரு கேள்வி என்னவென்றால், ஆரம்பத்தில் மதத்திற்கு விரோதமாக இருந்த மற்றும் நம்ப விரும்பாதவர்களை "ஊன்றுகோல்" கூற்றுகள் எவ்வாறு விளக்குகின்றன? அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கிறிஸ்தவம் உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பமோ ஆசையோ இல்லை என்று தோன்றினாலும், ஆதாரங்களை நேர்மையாக ஆராய்ந்து அதன் "உண்மையை" ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, அவர்கள் விசுவாசிகளானார்கள். ஆங்கில அறிஞர் சி.எஸ்.லூயிஸ் அப்படிப்பட்ட ஒருவர். லூயிஸ் தன்னை விட இங்கிலாந்து முழுவதிலும் தயக்கத்துடன் மதம் மாறியவர் இல்லை என்று புகழ் பெற்றவர், அவர் உண்மையில் இழுத்து உதைத்து அலறிக் கொண்டிருந்தார், இது ஒரு விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் கற்பனையில் ஈடுபடும் ஒருவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் ஒரு அறிக்கை அல்ல.

இந்த சிக்கல்கள் மற்றும் கேள்விகள் "ஊன்றுகோல்" கூட்டத்தின் கூற்றுகளுடன் முரண்படுவது போல் தெரிகிறது மற்றும் அவர்களால் தங்கள் சொந்த வசதிக்காகப் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களின் கூற்றுகளைப் பற்றி வேதாகமம் என்ன சொல்லுகிறது? அவர்களின் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அது எவ்வாறு பதிலளிக்கிறது?

தேவனில் விசுவாசம் வைப்பது ஒரு ஊன்றுகோலா? -
வேதாகமம் எவ்வாறு பதிலளிக்கிறது?

தேவன் என்ற கருத்தை ஜனங்கள் தங்களுக்கு
ஊன்றுகோலாகக் கண்டுபிடித்துள்ளனர் என்ற கூற்றுக்கு
வேதாகமம் கூறும் மூன்று முக்கிய பதில்கள் உள்ளன.
முதலாவதாக, தேவன் தமக்காக ஜனங்களைப் படைத்தார்
என்றும், இயற்கையாகவே அவருடன் ஒரு உறவை
விரும்புவதற்கு மனிதகுலத்தை வடிவமைத்தார் என்றும்
வேதாகமம் கூறுகிறது. இந்த உண்மையைப் பற்றி, அகஸ்டின்
இவ்வாறு எழுதினார், "ஆண்டவரே, நீர் எங்களை உனக்காக
உருவாக்கினீர், அவர்கள் உம்மில் இளைப்பாறும் வரை எங்கள்
இருதயங்கள் அமைதியற்று இருக்கின்றன." மனிதகுலம்
தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டதாக வேதாகமம்
கூறுகிறது (ஆதியாகமம் 1:26). இது உண்மையாக
இருப்பதால், இந்த விருப்பத்துடன் நாம்
படைக்கப்பட்டிருப்பதால், தேவன்மீது ஒரு விருப்பத்தை
உணர்கிறோம் என்று நம்புவது நியாயமானதல்லவா? ஒரு
தெய்வீக கைரேகை மற்றும் உயிரினத்திற்கும்
சிருஷ்டிகருக்கும் இடையிலான உறவின் சாத்தியம் இருக்க
வேண்டாமா?

இரண்டாவதாக, ஃபிருட் மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் கூறுவதில் இருந்து ஜனங்கள் உண்மையில் அதற்கு எதிர்மாறாக செயல்படுகிறார்கள் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. மனிதகுலம் தேவனுக்கு எதிரான கலகத்தில் இருப்பதாகவும், இயற்கையாகவே அவரை விரும்புவதற்குப் பதிலாக அவரைத் தள்ளிவிடுவதாகவும், அத்தகைய நிராகரிப்பு தேவனுடைய கோபம் அவர்கள் மீது வருவதற்குக் காரணம் என்றும் வேதாகமம் கூறுகிறது. உண்மை என்னவென்றால், தேவனைப் பற்றிய உண்மையை அடக்குவதற்கு ஜனங்கள் தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்கிறார்கள், இது பற்றி பவுல் எழுதினார்: “சத்தியத்தை அநியாயத்தினாலே அடக்கிவைக்கிற மனுஷருடைய எல்லாவித அவபக்திக்கும் அநியாயத்துக்கும் விரோதமாய், தேவகோபம் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தேவனைக்குறித்து அறியப்படுவது அவர்களுக்குள்ளே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; தேவனே அதை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். எப்படியென்றால், காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்திய வல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள், உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, உலகமுண்டானதுமுதற்கொண்டு, தெளிவாய்க் காணப்படும்;

ஆதலால் அவர்கள் போக்குச்சொல்ல இடமில்லை. அவர்கள் தேவனை அறிந்தும், அவரைத் தேவனென்று மகிமைப்படுத்தாமலும், ஸ்தோத்திரியாமலுமிருந்து, தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள், உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது. அவர்கள் தங்களை ஞானிகளென்று சொல்லியும் பயித்தியக்காரரானார்கள்" (ரோமர் 1:18-22). பவுலின் வார்த்தைகளில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, சிருஷ்டிப்பில் தேவன் அனைவருக்கும் தெளிவாகத் தெரிகிறது, சி.எஸ். லூயிஸ் எழுதியது, "நாம் புறக்கணிக்கலாம், ஆனால் தேவனுடைய இருப்பை எங்கும் தவிர்க்க முடியாது. உலகம் அவரால் நிரம்பி வழிகிறது."

மதம் "எதிரி" என்று ஃபிருட் ஒப்புக்கொண்டார், மேலும் ஆவிக்குரிய அறிவொளி பெறுவதற்கு முன்பு தேவன் மனிதகுலத்தை இப்படித்தான் சித்தரிக்கிறார்—தேவனுடைய எதிரிகளாக காண்கிறார். இதை பவுலும் ஒப்புக்கொண்டார்: "நாம் தேவனுக்குச் சத்துருக்களாயிருக்கையில், அவருடைய குமாரனின் மரணத்தினாலே அவருடனே ஒப்புரவாக்கப்பட்டோமானால், ஒப்புரவாக்கப்பட்டபின் நாம் அவருடைய ஜீவனாலே இரட்சிக்கப்படுவது அதிக நிச்சயமாமே" (ரோமர் 5:10, வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது) .

மூன்றாவதாக, வாழ்க்கை கடினமானது, கஷ்டங்கள் சாதாரணமானவை, மரண பயம் எல்லோராலும் அனுபவிக்கப்படுகிறது என்று வேதாகமமே கூறுகிறது. இவை நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகில் எளிதில் காணக்கூடிய உண்மைகள் ஆகும். கடினமான காலங்களில் நமக்கு உதவ தேவன் இருக்கிறார் என்றும், மரண பயத்தை இயேசு வென்றுவிட்டார் என்றும் வேதாகமம் சொல்கிறது. " என்னிடத்தில் உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாயிருக்கும் பொருட்டு இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன். உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு, ஆனாலும் திடன்கொள்ளுங்கள்; நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன் என்றார்", மேலும் இறுதியான வெற்றிக்காக அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் கூறினார் (யோவான் 16:33).

.தேவன் தம்முடைய ஜனங்களைக் கருதுகிறார், உதவுகிறார் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது, மேலும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து, ஒருவர் பாரத்தை ஒருவர் சுமக்கும்படி அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறார் (கலாத்தியர் 6:2 ஐக் காணவும்). ஜனங்கள்மீது தேவன் காட்டும் அக்கறையைப் பற்றி பேதுரு எழுதினார், "ஆகையால், ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு,

அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள். அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவரானபடியால், உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்மேல் வைத்துவிடுங்கள்” (1 பேதுரு 5:6-7, முக்கியத்துவம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது). இயேசுவின் புகழ்பெற்ற கூற்றும் இந்த உண்மையைப் பேசுகிறது: “வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறேன்; என் நுகத்தை உங்கள்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது, உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். என் நுகம் மெதுவாயும் என் சுமை இலகுவாயும் இருக்கிறது என்றார்” (மத்தேயு 11:28-30).

தினசரி உதவியோடு கூடுதலாக, மரண பயமும் கிறிஸ்துவினால் வெல்லப்பட்டது. அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் மூலம், மரணத்திற்கு தம்மீது அதிகாரம் இல்லை என்பதை இயேசு நிரூபித்தார், மேலும் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல், அவர்மீது நம்பிக்கை வைத்த அனைவரின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் நித்திய ஜீவனுக்கு சான்றாக இருந்தது என்று தேவனுடைய வார்த்தை கூறுகிறது (1 கொரிந்தியர் 15:20 ஐ ஒப்பிடவும்). மரண பயத்திலிருந்து விடுதலை என்பது

எபிரேய நிருபத்தின் எழுத்தாளரால் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு சத்தியம், அவர் கூறினார், "ஆதலால், பிள்ளைகள் மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் உடையவர்களாயிருக்க, அவரும் அவர்களைப்போல மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் உடையவரானார்; மரணத்துக்கு அதிகாரியாகிய பிசாசானவனைத் தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும், ஜீவகாலமெல்லாம் மரணபயத்தினாலே அடிமைத்தனத்திற்குள்ளானவர்கள் யாவரையும் விடுதலைபண்ணும்படிக்கும் அப்படியானார்" (எபிரேயர் 2:14-15, வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

எனவே, மெய்யாகவே, வேதாகமம் தேவனுடைய கருதுதல், அக்கறை மற்றும் அவரது சிருஷ்டிப்புக்கான உதவியைப் பற்றி பேசுகிறது. அத்தகைய சத்தியம் உண்மையில் ஆறுதலைத் தருகிறது, ஆனால் அது உண்மையில் அடிப்படையாக இருப்பது வெறுமனே ஒரு ஆறுதல் மற்றும் வெறும் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் ஆசை அல்ல.

தேவனில் விசுவாசம் வைப்பது ஒரு ஊன்றுகோலா? - முடிவுரை

மதம் ஒரு ஊன்றுகோலேயல்லாமல் வேறில்லை என்று ஜெஸ்ஸி வென்ச்சுரா கூறியது தவறு. அத்தகைய அறிக்கை மனிதனின் பெருமைக்குரிய தன்மையைப் பேசுகிறது மற்றும்

வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தில் இயேசுவால்
கடிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களின் வகையை
எடுத்துக்காட்டுகிறது: "நீ நிர்ப்பாக்கியமுள்ளவனும்,
பரிதபிக்கப்படத்தக்கவனும், தரித்திரனும், குருடனும்,
நிர்வாணியுமாயிருக்கிறதை அறியாமல், நான்
ஐசுவரியவானென்றும், திரவியசம்பன்னென்றும், எனக்கு
ஒருகுறைவுமில்லையென்றும் சொல்லுகிறீர்கள்"
(வெளிப்படுத்துதல் 3:17).

ஃபிருட், வென்ச்சுரா மற்றும் பிறரின் ஆசை—நிறைவேற்றக்
கூற்றுகள் தங்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டாக மட்டுமே
செயல்படுகின்றன, மேலும் தேவனை நிராகரிப்பதற்கான
அவர்களின் விருப்பத்தையும் அவர்களின் வாழ்க்கைக்கான
அவரது உரிமைகோரலையும் வெளிப்படுத்துகின்றன, இது
விழுந்துபோன மனிதகுலம் செய்கிறது என்று வேதாகமம்
சொல்லுகிறது. ஆனால் இதே ஜனங்களிடம், தேவன் அவர்கள்
தங்கள் உண்மையான விருப்பங்களை அடையாளம் கண்டு,
அவர்கள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் மனிதத்தன்மையின் தவறான
நம்பிக்கையின் இடத்தில் தம்மையே வழங்குமாறு
கேட்டுக்கொள்கிறார்.

கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலின் சத்தியம் மற்றும் ஆதாரம் பற்றிய வேதாகமத்தின் அறிக்கைகள் ஆறுதலையும் மெய்யான நம்பிக்கையையும் தருகின்றன—ஏமாற்றமடையாத நம்பிக்கை —மேலும் தேவனை நம்பி, அவருக்கு முன்பாக நம்முடைய உண்மையான "பலவீனமான" நிலையை அங்கீகரிக்கும் விதத்தில் நடக்க அறிவுறுத்துகிறது. அது முடிந்தவுடன், பவுல் சொன்னது போல், "நான் பலவீனனாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்" (2 கொரிந்தியர் 12:10).

மூலம் / Source: <https://www.gotquestions.org/Tamil/Tamil-faith-God-crutch.html> | English: <https://www.gotquestions.org/faith-God-crutch.html>

www.GotQuestions.org · <https://www.gotquestions.org/Tamil> · © Copyright
Got Questions Ministries · questions@gotquestions.org